

Dissabte, 22 de desembre de 2012, a les 19 h

Festival de valsos i danses

La festa de la fi del món

I PART

Franz von Suppé (1819-1895)

Cavalleria Lleugera: obertura 7'

Charles Gounod (1818-1893)

Faust: Ballet (Adagio. Dansa Antique.
Variations du Cléopâtre. Danse de Phryné) 10'

Josef Hellmesberger II (1855-1907)

Dansa diabòlica 5'

II PART

P. I. Txaikovski (1840-1893)

La bella dorment: introducció i vals 5'

Johann Strauss II (1825-1899)

Pizzicato polka, op. 234 3'

Josef Strauss (1827-1870)

Vals de les esferes ("Sphärenklänge"), op. 235 8'

Johann Strauss II

Tik-Tak polka, op. 365 2'

Johann Strauss II

Champagne polka, op. 211 2'

Johann Strauss II

El bell Danubi blau ("An der schönen blauen Donau"), op. 314 10'

Comediants, artista en residència

Orquestra Simfònica del Vallès

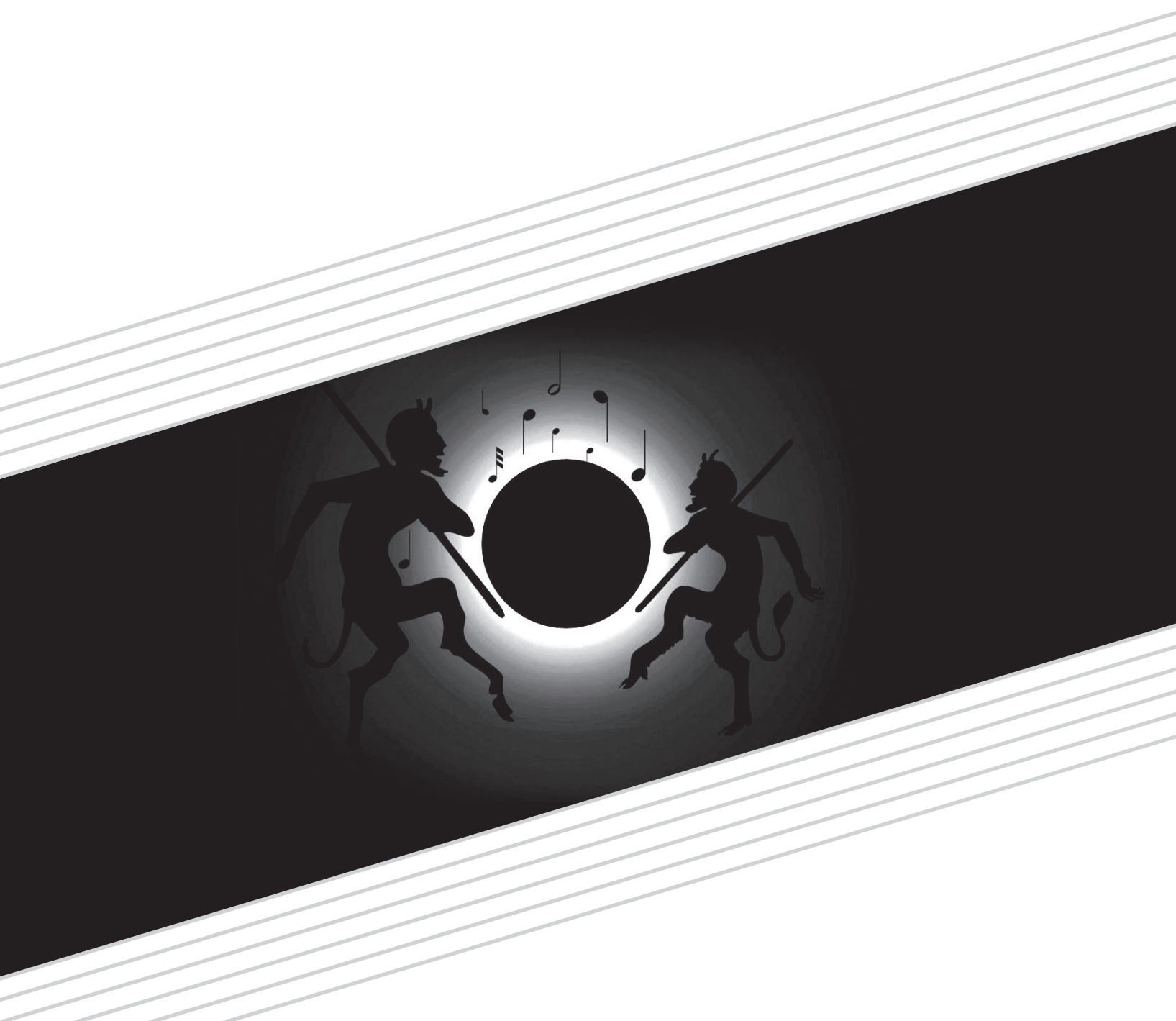
Xavier Puig, director

Trobaràs més informació sobre les obres, els compositors i els intèrprets a les *Impressions des del quart faristol*, al nostre web: www.osvalles.com

Amb la col·laboració especial de Cat **música**
Intensament Clàssics

Catalunya Música enregistra aquest concert.

Per tornar-lo a sentir, consulteu la programació a: www.catmusica.cat

Any rere any repoblem els boscos del Nadal i l'Any Nou amb el Festival de valsos i danses portant el somriure pertot arreu.

Any rere any milers de persones gaudeixen del concert que per antonomàsia vol ser un homenatge a l'enginy i al bon humor, vol ser un joc, vol ser generador de somriures a escala planetària!

Any rere any ens posem la disfressa irreverent i la disfressa provocadora i desmuntem un concert clàssic convertint-lo en un "clàssic" dels concerts de la sorpresa amable i evocadora.

Com les parelles d'enamorats que de tant en tant se sorprenen i es regalen un joc per fer somriure l'altre, així nosaltres periòdicament regalem al nostre amor, que és el públic, que ets tu, un joc per mantenir-nos enamorats i somrients.

Vine, ja veuràs...

Fundació Orfeó Català-Palau de la Música Catalana
Orquestra Simfònica del Vallès

Música de paraules

Per Anna Ballbona

Es fa difícil dir, encara a hores d’ara, si va ser primer l’ou o la gallina. Hi ha un estat d’ànim que aplanava el camí cap al plaer artístic. I hi ha una força creativa que capgira les aigües emocionals internes. El lector, com l’auditori, s’acosta a la novel·la, al poema, al concert... atret per l’expectativa. Però cadascú ho fa per viarany múltiples, amb variats mapes de cabòries al cap. Quan volen, aquests mapes activen els seus cants de la Sibíl·la en versions quotidianes: profecies diverses de la fi (de la cantonada) del món. No hem canviat pas gaire, malgrat els *gadgets*, els ginys inversemblants que traginem, i que avui poden desconnectar, ja ho saben. Pensin que aquest no serà un gest mecànic. Serà alguna cosa més. Desconnectaran el *gadget* per retornar, altra vegada, a un mateix, per guanyar un esperit viu i conscient disposat a connectar-se amb el gaudi artístic, que és també experiència creativa, íntima: enfil·lar-se sobre danses i valsos, com algú que s’enfila en la lectura voraç d’un relat extraordinari. L’expressivitat que se t’emporta és la mateixa. La sensació és aquesta: fer una brocada dins del temps per envolar-se, per fondre el formigueig lleuger, el gir sorprenent, el ritme trepidant, l’animació d’una festa, la polca que celebra la vida... amb la mateixa vida, amb el relat personal compost d’infinitud de fragments, que ara es desvetllen amb una pulsació titil·lant, ara amb una fonda bufera. La impressió és fonda, també,

quan el poema diu amb les paraules i la música justes –no podien ser unes altres!– allò que fins aleshores no tenia nom. Que no era, per tant. Hi ha un escriptor que darrerament m’ha captivat: Serguei Dovlàtov, traduït els últims anys al català. La solidesa i punxes de la seva narrativa són un cop de puny sec. La immensitat de les seves històries, que es corresponen amb aquella cosa inabastable de l’antiga URSS, d’on és originari, són un fil imperdible. No pots sinó cavalcar sobre el joc d’impactes sorprenents que orquestra. El poeta, crític i col·lega seu Joseph Brodsky el considera, abans que tot, “*un magnífic estilista*”. El descriu amb una reflexió lluminosa que, de pas, constata la fusió que bressola, en un tot, narrativa, poesia i música: “*els seus relats viuen sobretot en el ritme de la frase, avancen en la cadència de la veu de l’escriptor. Estan escrits com si es tractés de versos: l’argument té un valor secundari, és només el pretext per narrar... Són més un cant que una narració...*”. Darrere una aparent senzillesa, sense descobrir-li la trampa ni el peu coix, Dovlàtov t’atrapa i se t’emporta. Fora preocupar-nos per la qualificació de l’ou o la gallina! Aprofitem el pretext! Quan aquell conte o aquell vals no poden ser de cap altra manera que com són és que irromp, triomfant, l’alegria de l’art, la immersió en un univers fascinant. Durant una càpsula de temps haurem tocat cel. Això, que sona tan cursi o tan vague, a vegades passa.

Anna Ballbona i Puig (Montmeló, 1980) és periodista i té un parell de llibres de poemes publicats: *La mare que et renyava era un robot* (Premi Amadeu Oller per a poetes joves) i *Conill de gàbia*, que acaba de publicar Labreu Edicions. Ha participat en nombrosos recitals i s’ha interessat per la generació literària de preguerra, amb articles guardonats com *La ironia que ens manca* (Premi Salvador Reynaldós de Periodisme).

Música de paraules és una iniciativa de l’Orquestra Simfònica del Vallès, i compta amb la col·laboració de Generalitat de Catalunya Institució de les Lletres Catalanes

Sabies que...

Per Pere Andreu Jariod

... de Suppé el que més s’interpreten són les seves obertures?
Tot i compondre una trentena d’operetes, actualment se’l coneix principalment per l’obertura que sentirem avui i també per una altra: *Poeta i camperol*. L’opereta *Cavalleria lleugera*, ambientada al segle XVIII, tracta de les intrigues de la cort d’un baró i la seva amant, una comtessa hongaresa, la companyia de ballet de la qual portava el nom de Cavalleria Lleugera. Es va estrenar l’any 1866 a Viena.

... el ballet de *Faust* apareix a l’inici del cinquè i últim acte de l’òpera de Gounod?
És el moment en què Mefistòfil convida Faust –que li ha venut la seva ànima a canvi de recuperar la joventut– a un aquellarre, una reunió de bruixes. El llibret de l’òpera es basa en l’obra *Faust i Marguerite* de Michel Carré, que s’inspira al seu torn en la primera part del *Faust* de Goethe. És el títol més conegut de Charles Gounod i, juntament amb *Carmen*, l’òpera més representada del repertori francès.

... els Hellmesberger, com els Strauss, van ser una nissaga de músics?
Josef Hellmesberger II era fill d’un compositor, director i violinista austríac, com també ho va ser ell. El seu avi, un oncle i un germà seu també van ser músics. De les seves obres destaquen una vintena d’operetes i mitja dotzena de ballets. Potser la *Dansa diabòlica* que sentirem avui us resulta familiar, ja que s’ha inclòs en algun dels Concerts de Cap d’Any de Viena, l’últim cop en l’edició del 2012.

Recomanacions

SUPPÉ. Obertura de *Cavalleria Lleugera*. Academy of Saint Martin in the Fields. CD EMI (2008)

GOUNOD. *Faust*. Angela Gheorghiu (soprano) · Roberto Alagna (tenor) · Bryn Terfel (baix baríton) Orquestra i Cor de la Royal Opera House · Antonio Pappano (director). DVD EMI (2010)

TXAIKOVSKI. *La bella dorment*. Orquestra del Teatre Bolxoi de Moscou · Aleksandr Kopilov (director). DVD ARTHAUS MUSIK (2005)

JOHANN STRAUSS. *Moments llegendaris del Concert d’Any Nou*. Orquestra Filharmònica de Viena · Diversos directors. CD+DVD SONY (2012)

... el ballet *La bella dorment* es basa en un conte de Charles Perrault?
Txaikovski va compondre la música a partir d’un llibret d’Ivan A. Vsevoloiixki i Marius Petipa, que també en va preparar la coreografia. Es va representar per primera vegada al Teatre Mariinski de Sant Petersburg l’any 1890, davant de la cort del tsar. Tot i que l’estrena no va anar gaire bé, amb el temps es va anar consolidant dins del repertori al costat dels altres ballets de Txaikovski: *El llac dels cignes* i *El trencanous*.

... les polques i els valsos van causar furor a mitjan segle XIX?
Aquesta música va esdevenir una mena de banda sonora de la Viena imperial. Els Strauss, especialment Johann Strauss II –l’anomenat “Rei del Vals”–, van popularitzar les seves obres fins al punt de fer gires per tot Europa i els Estats Units. Més enllà de la difusió que tingué la seva música, aquesta no estava renyida amb la qualitat, i així, músics com Brahms, Wagner o Offenbach van manifestar en algun moment de la seva vida la seva admiració per l’obra de Johann Strauss fill.

... la tradició dels concerts de valsos neix a Viena l’any 1939?
Però no va ser l’1 de gener sinó el 31 de desembre d’aquell any. L’impulsor va ser el director d’orquestra Clemens Krauss, al capdavant de l’Orquestra Filharmònica de Viena. A partir del 1941 es va establir el costum de fer aquest concert el primer dia de l’any. La Simfònica del Vallès va introduir aquesta tradició a casa nostra l’any 1987, tot oferint des d’aleshores concerts festius de valsos i danses que s’han pogut escoltar en més de cinquanta localitats diferents de Catalunya i Andorra.

Orquestra Simfònica del Vallès

L'Orquestra Simfònica del Vallès (OSV) va néixer l'any 1987 en el si de l'Associació d'Amics de l'Òpera de Sabadell. Un any més tard es convertí en l'única orquestra simfònica de l'Estat espanyol organitzada empresarialment com a societat anònima laboral, en la qual els seus músics i treballadors són alhora els propietaris i els accionistes.

Aquest funcionament peculiar, absolutament pioner al nostre país, converteix l'OSV en una orquestra molt especial, una orquestra que viu, com cap altra, del seu públic, dels seus concerts, de la seva qualitat...

La seva intensa activitat –més de cent actuacions l'any– se centra, per un costat, a la ciutat de Sabadell, on l'OSV realitza la seva temporada de concerts simfònics i és alhora l'orquestra titular del cicle Òpera a Catalunya, i, per l'altre, al Palau de la Música Catalana, on s'ha consolidat el seu cicle Concerts Simfònics al Palau amb deu concerts anuals.

Com a reconeixement a la seva tasca de difusió i divulgació de la gran música simfònica, l'any 1992 rebé el Premi Nacional de Música, atorgat per la Generalitat de Catalunya.

L'Orquestra Simfònica del Vallès és membre de l'Asociación Española de Orquestas Sinfónicas (AEOS), l'associació que aplega les orquestres professionals espanyoles.

Han estat directors titulars de l'orquestra: Albert Argudo, del 1988 al 1992; Jordi Mora, del 1993 al 1997; Salvador Brotons, del 1997 al 2002; Edmon Colomer, del 2002 al 2005, i David Giménez Carreras, del 2006 al 2009. Des del setembre del 2009, n'és el director titular Rubén Gimeno.

L'OSV està patrocinada per Fundació Banc Sabadell, Ajuntament de Sabadell, Torra S.A. i Bardet Grup, i rep el suport del Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya i de l'Institut Català de les Empreses Culturals.

WEB www.osvalles.com BLOC www.osvalles.com/blog
 f www.facebook.com/simfonicadelvalles
 t www.twitter.com/osvalles

Patrocinadors
principals

Fundació
BancoSabadell

Ajuntament de Sabadell

Generalitat de Catalunya
**Institut Català
de les Empreses Culturals**

Patrocinadors

 TORRA S.A.
Serveis Funeraris - Sabadell

Bardet grup

Orquestra
simfònica
del Vallès

Xavier Puig

director

Nascut el 1973 i natural de Cervera (Lleida), comença els seus estudis musicals amb el piano i el violí al Conservatori Municipal d'aquesta ciutat, i els amplia posteriorment al Conservatori Professional de Badalona, on obtingué el títol superior de professor d'harmonia, contrapunt i composició, sota el mestratge de M. A. Hurtado, M. Roger, B. Casablanques i J. Soler. Paral·lelament s'inicià en la direcció coral als Cursos Internacionals de Direcció Coral de Lleida, on estudià amb els mestres J. Prats, J. Duijck, L. Heltay i J. Casas. Ha rebut també lliçons magistrals dels professors E. Ericson i P. Cao. El 1999 és admès a la Universitt fr Musik und Darstellende Kunst de Viena, on curs els estudis de direcció musical, sota el mestratge de L. Hager, Y. Yuassa, G. Theuring i H. Arman, entre d'altres. El juliol del 2003 guanya el concurs per a la plaça de director assistent de l'Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya (OBC), càrrec que assumí fins al juliol del 2005.

Actualment dirigeix la Murtra Ensemble i és director titular del Cor de Cambra de l'Auditori Enric Granados de Lleida (des del 2002).

Ha estat director convidat d'orquestres nacionals i internacionals, com l'Orquestra Nacional de España, Orquesta y Coro de RTVE, Orquesta Pablo Sarasate, Joven Orquesta Nacional de España, Orquestra de Cambra d'Andorra, Orquestra Simfònica del Vallès, Orquestra Barroca Catalana i l'*ensemble* Kaleidoscop der Nationen de Viena, entre d'altres.

Ha enregistrat per a segells com Verso, Catalunya Música, Universitt fr Musik-Wien i Ars Harmonica-La M de Guido, amb el qual ha editat un disc de msica religiosa indita de Mompou i Blancafort.

Comediants

artista en residència

Comediants és un col·lectiu format per actors, músics i artistes de tot tipus dedicat completament al món de la creació.

En essència, el conjunt té fama internacional com a grup teatral, tot i que al llarg dels anys ha anat acumulant una extensa producció en els camps més dispars: disseny, discos, llibres, projectes festius petits, mitjans i grans, pel·lícules, disseny i confecció de vestuari, creació i desenvolupament de material pedagògic o producció de sèries de televisió, per esmentar algunes de les activitats en què l'equip ha desplegat, per iniciativa pròpia o aliena, la seva particular forma d'expressió.

Des dels seus orígens, Comediants ha estat unit al que podríem anomenar "l'esperit festiu" de l'existència humana. Totes les seves creacions, rituals, cerimònies paganes, populars, religioses o iniciàtiques, celebren el pas cíclic dels humans per la Terra. Les representacions i els espectacles van més enllà del fet purament teatral o musical i pretenen reactivar les profundes arrels festives que ens uneixen com a espècie i ens connecten amb la natura de la qual formem part.

Així, Comediants ha desenvolupat un treball que no té límits. Qualsevol lloc del nostre planeta es pot convertir en un escenari (un carrer, una plaça o tot un barri, un gran riu, un prat, l'aqüeducte de Segòvia, l'Estadi Olímpic, l'estació de metro de Times Square o l'estany de Banyoles), qualsevol element pot ser objecte de dramatització (un got de llet, un llit, un capgròs) i qualsevol tipus de llenguatge i forma d'expressió (mim, clown, *comedia dell'arte*, titelles) es poden convertir en maneres immillorables d'arribar als espectadors de diverses cultures a tot el món i sense distinció d'edat.

EL NOSTRE OBJECTIU

Proposar un "teatre dels sentits", una manifestació teatral de colors, olors i textures, però també de provocació: la que implica recórrer a l'optimisme per fer front a determinades realitats actuals. La provocació que implica el redescobriments d'allò quotidià envers la imparabile roda del temps. I finalment, la provocació del compromís amb el present: obrir els ulls a la humanitat perquè torni a contemplar el món com una meravellosa "Gran Casa de Cultura i Amistat" que tots tenim el compromís de cuidar abans que no sigui massa tard.

Direcció: **Jaume Bernadet Munné**

Ajudant de direcció i coreògrafa: **Montse Colomé**

Producció: **Jin Hua Kuan**

Escenografia i disseny de vestuari: **Jordi Bulbena**

Prensa i comunicació: **Paca Sola**

Fem comunitat. Compartim emocions

“L'àmplia difusió de la cultura i l'educació de la humanitat per a la justícia, la llibertat i la pau són indispensables a la dignitat de l'home i constitueixen un deure sagrat que totes les nacions han de complir amb un esperit de responsabilitat i d'ajuda mútua.”

Constitució de l'Organització de les Nacions Unides per a l'Educació, la Ciència i la Cultura – 1945

Des de la Simfònica del Vallès volem participar en la difusió de la cultura des d'aquesta visió responsable. Quan els valors fonamentals de la societat trontollen fruit de la crisi econòmica i s'evidencien els riscos de fractura social i les desigualtats, és més important que mai aprofitar els espais de trobada de les manifestacions culturals per fer una crida a la responsabilitat i l'ajuda mútua.

Aquest és el motiu pel qual cada concert de la temporada Concerts Simfònics al Palau acollirà una acció vinculada a una fundació de les que realitzen una destacada tasca social al nostre entorn, tot agraïnt profundament el seu compromís i la seva visió solidària.

Càritas és una entitat de l'Església catòlica que té com a objectiu promoure, orientar i coordinar l'acció social i caritativa de la diòcesi, i la finalitat d'ajudar a la promoció humana i al desenvolupament integral de les persones, sensibilitzar la societat i promoure la justícia social. Càritas és una entitat sense ànim de lucre i el seu finançament és sobretot de caràcter privat. Càritas està formada per voluntariat i professionals, i acompanya els sectors socials més desfavorits, caminant amb la triple missió de denunciar, anunciar i transformar.

Aquest Nadal els protagonistes de la campanya de Càritas són totes les persones anònimes que estan patint greus dificultats. Persones que són més a prop del que podem imaginar. Són aquestes persones les que ens demanen que les mirem, les tinguem en compte i que ens hi comprometem, perquè només podran superar la situació en què es troben si disposen d'una xarxa social i familiar, construïda entre tots, que les aculli i acompanyi.

És per tot això que us demanem que aquest Nadal “Regaleu el vostre Cor a les persones que més ho necessiten” per ajudar-nos a fer més gran aquesta xarxa.

Gràcies al vostre suport i al de les persones que més estimeu, podrem fer-ho possible.

Un dels últims projectes que Càritas ha engegat és PAIDÓS, un projecte específic per a l'atenció integral a famílies i infants en risc d'exclusió social. Té com a objectiu pal·liar els efectes de la pobresa hereditària i evitar-ne la cronificació, tot potenciant al màxim l'apoderament de les famílies i dels seus infants a través del desenvolupament de les seves capacitats i recursos.

Si voleu col·laborar-hi, feu-vos soci i junts construirem una societat més justa.

Omplint el Cor que adjuntem · Trucant al 931 127 010 · Entrant al web www.caritasbcn.org

Moltes gràcies per la vostra solidaritat.

www.facebook.com/caritasbarcelona · www.twitter.com/caritasbcn

Formació orquestral

Concertino
Mirela Lico

Concertino associat
Javier Mateos

Violins I
Maria González *
Canòlich Prats **
Nathalie Smirnoff
Alexandra Ivanovski
Narcís Palomera
Irina Galstian
Rafael Torrecasana
Joan Montero
Joaquim Giménez

Violins II
Gala Grisin **
Carles Planas **
Xavier Buira
Vladimir Chilaru
July Laguna
Ruslana Vnebreaci
Xavier Riba
Mario Campos
Paula Banciu

Violes
Vicent Nogués *
Javier Garcia **
Lluís Cabal
Jordi Cos
Lynn Barton
Josep Bosch

Violoncel·ls
Romain Boyer *
Magdalena Manasi **
Montserrat Biosca
Joan Esplugas
Olga Mensenín
Sandrine Robilliard

Contrabaixos
Joan Collell *
Joan Anton Lozano **
Manel Ortega

Flautes
Isabel Moreno *
Xavier Pomerol **

Oboès
Óscar Diago *
Laura Díaz **

Clarinets
Antonio Galán *
Ricardo Ríos **

Fagots
Pau Solà *
Vuk Popovic **

Trompes
Jorge Vilalta *
Laureà Vicedo **
Carles Domingo
Amparo Ferrandis

Trompetes
Carlos Megías *
Alexandre Baiget **
Marc Solanelles

Trombons
Paco Palasí *
Jordi Gómez **
Sergi Alonso **

Tuba
Maria Puerta

Timbales
Ignacio Bori *

Percussió
Àlex Llorens *
Jeremy Friedman
Pepe Ferrer
Borja Manzano

Arpa
Carme Ubach

* Solista

** Assistent solista

Equip de gestió

Consell d'Administració
Jordi Cos, president
Lynn Barton
Juan Francisco Bertomeu
Óscar Diago
Óscar Lanuza
David Martí
Ricardo Ríos
Núria Sales

Gerent
Alberto Sampablo

Comunitat i territori
Joan Cortès

Director tècnic
Óscar Lanuza

Documentació musical
Irina Galstian

Encarregat d'orquestra
Joaquim Giménez

Regidor
Micky Galindo

Administració i finances
Núria Sales
Sonia Carazo

Comunicació
Maite Sabalette

Gestió de projectes
Cristina López

Relacions externes
Núria Llorach

Secretaria
Pilar Abellán

WEB_ www.osvalles.com

BLOC_ www.osvalles.com/blog

f FACEBOOK_ www.facebook.com/simfonicadelvalles

t TWITTER_ www.twitter.com/osvalles

Propers Concerts Simfònics al Palau

CONCERT 5

19 GEN. 13 — 19.00 h

Cañizares: de Berlín a Aranjuez

Juan Manuel Cañizares, guitarra

Paula Domínguez, cantora

Orquestra Simfònica del Vallès

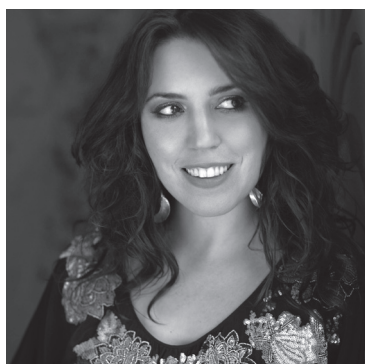
Rubén Gimeno, director

I. Albéniz: *Catalonia*

M. de Falla: *El amor brujo*

J. Rodrigo: *Homenaje a la Tempranica*

J. Rodrigo: *Concierto de Aranjuez*

CONCERT 6

02 FEB. 13 — 19.00 h

Gabriela Montero i l'Emperador de Beethoven

Gabriela Montero, piano

Orquestra Simfònica del Vallès

Rubén Gimeno, director

A. Copland: *Fanfare for the Common Man*

A. Ginastera: *Ballet Estancia*, op. 8

G. Montero: *Expatria*

L. van Beethoven: *Concert per a piano i orquestra núm. 5*,
op. 73, "Emperador"

CONCERT 7

23 MAR. 13 — 19.00 h

La 3a de B33thoven

Òscar Diago, oboè

Orquestra Simfònica del Vallès

Rubén Gimeno, director

V. Pérez: *Tres cavallers de la terra blanca*

R. Strauss: *Concert per a oboè i orquestra, en Re major*, op. 144

L. van Beethoven: *Simfonia núm. 3, en Mi bemoll major*,
op. 55, "Heroica"

© Paul Schirmer-Deutsche Grammophon

Divendres, 11 de gener de 2013

20.30 h — Sala de Concerts

Elina Garanča, *mezzosoprano*

Elina Garanča, mezzosoprano

Orquesta Sinfónica de Castilla y León

Karel Mark Chichon, director

Passion and Desire

Obres de Glinka, Txaikovski, Massenet,
Saint-Saëns, Gounod i Bizet

Preus: d'11 a 123 €

Concert presentat per Duetto Management
en col·laboració amb el Palau de la Música Catalana

Propers concerts al Palau

Dimecres, 26 de desembre de 2012 — 19.00 h
Concert de Sant Esteve:
de la tradició al Jazz!

Cors de l'Escola Coral de l'Orfeó Català
Orfeó Català
Laia Armengol, piano
Maria Jesús Ávila, arpa
Lluís Vidal Trio
Mercè Pi, Glòria Fernández, Glòria Coma
i Pedrals, Esteve Nabona, Buia Reixach i Feixes
i Josep Vila i Casañas, directors

Dissabte, 29 de desembre de 2012 — 12.00 h
Matinals al Palau. Música catalana
i espanyola

Elena Copons, soprano
Francisco Poyato, piano

Obres de Toldrà, Mompou, Granados, Albéniz, Falla,
Montsalvatge i altres

Dimarts, 8 de gener de 2013 — 20.30 h
Rising Stars amb Daniela Koch
Petit Palau

Daniela Koch, flauta
Oliver Triendl, piano

W. A. Mozart: *Sonata núm. 18, en Sol major, KV. 301*
(transcripció per a flauta)
C. Chaminade: *Concertino per a flauta i piano*
L. Liebermann: *Sonata per a flauta i piano, op. 23*
F. Poulenc: *Sonata per a flauta i piano*
C. Reinecke: *Sonata en Mi menor, op. 167, "Undine"*
P. Taffanel: *Fantasia sobre Der Freischütz de C. M. Von Weber*